Вісник-Bulletin

Українська Греко-Католицька Парафія Св. Йосифа Обручника

St. Joseph the Betrothed Ukrainian Greek-Catholic Church

5000 N Cumberland Ave, Chicago, IL 60656

773-625-4805 www.stjosephukr.com stjosephucc@gmail.com

Very Rev. Fr. Mykola Buryadnyk -Pastor

Very Rev. Fr. Bohdan Nalysnyk - Associate Pastor

Rev. Fr. Andriy Delisandru –Associate Pastor

Rev. Protodeacon Marko Krutiak

ДРУГА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ П'ЯТИДЕСЯТНИЦІ

о. Річард Янович

Два брати — Петро й Андрій — були на воді й закидали свої сіті в море в день, який був таким же, як і тисячі інших, бо займалися роботою, яку виконували безліч разів як рибалки. Але цей день став найважливішим у їхньому житті, бо саме цього дня Ісус покликав їх залишити все й іти за Ним. І вони пішли! Вони пішли за Ним. Вони чули й бачили те, що жодна інша людина не могла би уявити, якби не належала до гурту апостолів і учнів. Хоча вони ще не могли цього усвідомити, вони пішли за Богом, Який став людиною. Їх чекали великі піднесення і великі випробування, Страсті й Розп'яття, а також Воскресіння з мертвих, а згодом — великі труднощі й великі радості у проголошенні Євангелія.

І все це — через той один-єдиний день, коли Ісус проходив повз і покликав їх. Через той один день, коли вони відповіли на Його поклик. Так багато залежить від цього поклику — і від нашої відповіді на нього. У літургійних книгах святий Андрій зветься «Первозванний».

Я почав роздумувати над самим поняттям поклику. Коли ми когось кличемо, ми намагаємося встановити зв'язок із цією людиною. Ми кличемо людей з різних причин: поговорити, зустрітися, похвалити, поділитися добрими або поганими новинами, поставити запитання, провести час разом або щось повідомити. Іноді ми кличемо когось просто, щоб сказати: «Іди на кухню й помий посуд». Ми можемо звертатися до них голосом, телефоном чи через інші засоби. Часто ми кличемо інших, бо чогось хочемо — для себе, для них або для нас обох, хоча б просто побути разом.Але подумайте про це: кожного разу, коли ми когось кличемо — будь то з парковки чи на відстань у тисячі миль — ми кли-

SECOND SUNDAY AFTER PENTECOST

By Fr. Richard Janowicz

Two brothers, Peter and Andrew, out on the water and casting their nets into the sea on a day like most other days, doing a job they had done thousands of times before as fisherman. But this day would end up being the most important day of their lives, because on this day Jesus would call them to leave it all behind and come and follow Him. And they did! They followed Him. They heard and they saw things that no other people could ever begin to imagine if they were not a part of the band of apostles and disciples. Although they could not yet comprehend or understand it, they would be following God Who became a man. There would be the great highs and the great lows, the passion and crucifixion, and the resurrection from the dead, and later the great struggles in preaching the Gospel, and the great joys in preaching the Gospel.

All because of that one day when Jesus walked by and called them. All because of that one day when they answered the call of Jesus. So much depends on that call and answering that call. In fact, in our Liturgical books St. Andrew is known as the "The First Called."

So, I was thinking about the idea of calling. When you call someone, you are attempting to make contact with that person, to establish a link between you and them. We call people for all kinds of reasons: to speak or meet with them, to praise them, to share good news or bad, to ask questions and get information, to spend time with them, to give them information. There are lots of reasons we call people and sometimes it's nothing more than to tell them to get in the kitchen and start doing the dishes. We may be calling them directly with our voice, or we may use aids like the telephone, and we often call other people because we want something. We may want something

чемо через щось, чого хочемо: для себе, для них або для обох (навіть якщо зовні це виглядає як бажання чогось тільки для них, все одно покликання пов'язане і з нами). Чи ви сьогодні вже когось кликали — вдома, телефоном, у листуванні чи на вулиці? Голосом, текстом чи електронною поштою? Скількох людей ви ще покличете цієї неділі?

Ісус кличе Петра й Андрія. Навіщо? Що Він хоче від них? Він не хоче чогось *від них*. Він хоче *їх самих*. Він кличе їх до особистих стосунків із Собою.

Він кличе їх до Себе, кличе до Своєї любові, кличе до справжнього життя й вічного життя. А після Свого Вознесіння, силою Святого Духа, Він покличе їх кликати інших в Його Ім'я, до Його любові й до Його життя. Це їхнє покликання — бути покликаними Христом і кликати інших до Христа. Слово «покликання» походить від латинського *vocare*, що означає «кликати».

Так само, як Петра й Андрія, Ісус покликав і нас. Він покликав нас через наших батьків у Таїнстві Святого Хрещення. Він кличе нас через Свою Церкву, через єпископів і священиків. Він кличе нас — Господь кличе нас — у глибині нашої душі. Він кличе нас щодня: через обставини, через інших людей, через радісні й сумні події, у молитві й на Літургії, навіть коли ми втомлені чи нудьгуємо — Він все одно кличе нас бути з Ним, слухати Його, розмовляти з Ним.

Ми рідко прямо й рішуче відкидаємо Його поклик. Напевно, жоден із нас тут не відкинув Його основного поклику — стати Його учнем, як Петро й Андрій. Але є й інші поклики — коли Він хоче, щоб ми провели з Ним час, коли Він закликає нас уникати гріха й зростати в чеснотах, коли просить поставити Його на перше місце, а не своє его — це теж Його поклики. Як каже 94-й (95-й) псалом:

«О, якби ви нині Його голос почули! Не робіть закам'янілими ваших сердець».

Можливо, наші серця й не закам'янілі, але якщо вони глухі й неуважні — це майже те саме.

Згадайте нашу країну. Що ми здобули від того, що дедалі менше людей слухають Його голос? Скільки є «важливих» тем, на які нас відволікають, і скільки з них справді допомогли нам як народові?

І, як показує кожен мобільний телефон — ми або натискаємо «Прийняти», або «Відхилити». А може, ми просто вимкнули звук. Ми пересилаємо Господа на «духовну голосову пошту». Мовляв, потім до Нього звернемося. Може, ще передзвонимо. Але зараз у нас інші справи. Христос — на голосовій пошті. І тепер, коли ми сидимо в храмі й маємо хвилинку подумати — як же це сумно для нас?

Ось чому добре молитися перед їжею, відвести в день хоча б хвилинку на молитву, щоб зосередитися й дати Господу можливість звернути нашу увагу на Себе. Бо навколо так багато шуму, стільки голосів, що вимагають нашої уваги, і так легко втягнутися в їхні повідомлення, що ми ризикуємо не почути й не відповісти на єдиний голос, який

for ourselves, or we may want something for them, or we may want something for the both of us, just a chance to spend some time together.

But think of it, please—every single time we call someone, whether it's out in the parking lot or to some city thousands of miles away, we call people because of something we want, for us, or for them or for the both of us (although I grant you we may sometimes call because of something we want for another person, yet when we call someone it is still also about us and the person we're calling.) Did you call out to someone today already, at home, or on the phone, or in the parking lot outside? By voice, or text or email? How many other people will you call this Sunday?

Jesus calls Peter and Andrew. Why? What does He want from them? He does not want something from them. He wants them. He calls them to be in a very close relationship with Him.

He calls them to Himself, He calls them into His love, He calls them to genuine life and eternal life. And, after His ascension, by the power of the Holy Spirit, He will call them to call others in His name and into His love and into His life. That is their vocation—to be called by Christ and to call others to Christ. Vocation comes from the Latin root word "vocare" which means "to call."

Just like Peter and Andrew we too have been called. We have been called by Jesus. He called us through our parents into Holy Baptism. He calls us through His Church, and through His bishops and priests. He calls us, the Lord calls us, in the depth of our souls. He calls us every day through circumstances, other people, happy events, sad occurrences, in our prayers and at Liturgy, and even when we're tired or bored He calls us to come and be with Him, to come and listen to Him, to come and talk with Him.

We rarely, directly and firmly reject His call. Certainly, none of us here have rejected His basic call that we too, like Peter and Andrew, become His disciples. But those other calls—the calls where He wishes us to spend time with Him, those calls where He urges us to avoid sin and take up virtue, those calls where He asks us to put Him in first place instead of our own selfish egos—those are the calls that He makes as well. As Psalm 95 urges us,

"O that today you would listen to his voice; harden not your hearts."

Our hearts may not be hard, but if they are deaf and not attentive the result is much the same.

Think of our country. As fewer and fewer people listen to His voice, what good has it done for us. And just stop to think of all the agenda items we are told we should be paying attention to, and how many of those have helped us as a nation, as a people?

And, as most cell phones show us very clearly, we either push the "Accept" or "Decline" button. Or it may be we have turned the ringer off altogether for right now. We send the Lord to spiritual voicemail.

справді має значення. Святий Іван передає слова Ісуса:

«Мої вівці слухають Мій голос; Я знаю їх, і вони йдуть за Мною. Я даю їм вічне життя, і вони не загинуть повік, і ніхто не вирве їх з Моєї руки».

Тож не просто перебуваймо в церкві — хоча це і добре. Покличмо також Господа і прислухаймося до Його поклику. Немає кращого початку тижня, ніж поговорити з Ним і послухати Його. У Ісуса немає голосової пошти — Він завжди готовий нас вислухати, завжди хоче бути з нами. Ми маємо так багато способів провести свій час. Переконаймося, що серед них є і слухання Господніх покликів. Він запропонував Петрові й Андрієві життя великої любові й глибокого задоволення, і кликав їх знову й знову після тієї першої зустрічі, аж поки вони не увійшли у вічну Його присутність. Він кличе й нас до того самого.

Цього тижня, щодня, знайдімо час, щоб слухати Його послання — і розмовляти з Ним. Потрібно лише відкрити розум і вуха серця.

We'll catch up with Him later, probably. Maybe we'll even call back. But we've got things to do and places to go so Christ is sent to voicemail. And now that we're sitting here today and have a minute to think, how sad is that for us?

That's why it is good to pray before we eat, to set up times in the day even for a minute or two of prayer, to help us refocus our attention, so that the Lord can gain our attention, because there is so much noise out there, so many voices demanding that we listen to them, and it is so easy to get wrapped up in their messages, that we can fail to hear and respond to the one voice that really matters. St. John tells us Jesus said, **"My sheep hear my voice; I know them, and they follow me. I give unto them eternal life, and they shall never perish. Neither shall any man pluck them out of my hand."**

Let us not just spend time here in church today, good as that is. Let us also call on the Lord and listen for His call. There is no better way to start your week than to speak with Him and listen to Him. Jesus doesn't have voicemail because He is always ready to hear us, always ready to be with us. We have so many, many ways in which we can spend our time. Let us be sure that we are also attentive to hearing the calls of our Lord. He offered Peter and Andrew lives of great love and satisfaction and He called them again and again after that initial meeting until they ended up being forever in His presence. He calls us to that very same thing.

This week, everyday let us take the time throughout the day to hear His messages, and to speak with Him. We just need our minds and the ears of our hearts to be listening

Різдво Івана Хрестителя 24 червня

Святого Іоана Золотоустого

Це було дивовижне й вражаюче видовище — бачити витривалість Івана Хрестителя в людському тілі. Саме це, у великій мірі, й привернуло увагу юдеїв, які бачили в ньому великого Іллю, і, споглядаючи його, згадували того святого й славного мужа. І справді, вони відчували ще більше захоплення Іваном. Пророк зростав у містах і серед людей, а Хреститель з дитинства перебував у пустелі.

І було необхідно, щоб попередник Того, Хто мав зняти з людства віковічні тягарі праці, прокляття, болю і поту, сам у своєму тілі виявив ознаки майбутніх дарів і стояв вище всіх цих страждань. І ось він не орав землі, не сіяв, не їв хліба в поті чола свого, бо стіл його був легко приготований, одяг — ще легше, а житло — найлегше з усього. Бо йому не

Nativity of John the Bapist June 24

By St. John Chrysostom

It was a wonderful and astonishing thing to see the endurance of John the Baptist in a human body. It was this in great measure that drew the attention of the Jews, who beheld in this man the great Elijah, and from what they saw in him, the memory of that great and holy man was recalled to their minds. Indeed, they were filled with an even greater admiration for John. The prophet had been reared in cities and among people; the Baptist had dwelt in the desert from his childhood.

And it was necessary that the precursor of him who was to undo the age-long human burdens of toil, malediction, pain, and sweat, should in his person give some token of the gifts to come, and stand himself above all these tribulations. And so it was that he

(*продовження зі сторінки 3)*

було потрібно ані даху, ані ліжка, ані стола, ані нічого подібного; та навіть перебуваючи ще в нашому тілі, він жив майже ангельським життям. Його одяг був з верблюжого волосся, щоби навіть самим своїм вбранням навчати нас звільнятися від людських потреб і не бути прив'язаними до землі, а повернутися до первісної гідності, в якій Адам спершу жив — до того, як йому знадобилися одяг і вбрання. Таким чином, його вигляд і одяг були символом і нашої гідності, і потреби в покаянні.

Не кажи мені: «Звідки цей пустельник узяв верблюже волосся й шкіряну опоясочку?» Бо коли ти це запитуєш, то відкриваєш ще більше питань: як він пережив зиму, а як — літо? Як витримував самотність, особливо маючи ще ніжне тіло і молодий вік? Як організм юного хлопця міг витримати такі крайнощі природи, таку їжу і всі труднощі величезної самоти?

Що скажуть на це філософи, особливо ті, що належать до зухвалої школи кініків, які балують себе перснями, кубками, чоловічими й жіночими слугами та іншими ознаками розкоші, й, попри свою філософію, віддаються всіляким надмірностям? Воістину великий був цей чоловік, який жив у пустелі, немов на небі, являючи собою взірець істинної мудрості. Звідти він прийшов до міста, як ангел з неба; борець усіх чеснот, увінчаний перед світом, філософ тієї філософії, яка гідна неба.

neither tilled the earth, nor ploughed the furrow, nor did he eat bread of his sweat, for his table was easily prepared, and his clothing more easily than his table, and his dwelling more easily than his clothing. For he had need neither of roof, nor bed, nor table, nor any such like; but even while still within this flesh of ours lived an almost angelic life. His clothing was put together from the hair of camels, so that even from his garments he might teach us that we free ourselves of human needs, and be not bound to this earth, but that we must return to the pristine dignity in which Adam first lived, before he needed garments or of clothing. So his manner of dress was in itself a symbol, as well of our dignity as of our need of repentance.

Do not say to me. Where did this desert dweller procure his garment of hair and his girdle of leather? For if you ask me that question, you raise many more: how did he fare in the winter, and how in the summer, and alone, especially while still tender of body and young in years? How could the constitution of a young boy endure such extremes of nature, upon such food, and in the face of all the other hardships of that vast solitude?

What have the philosophers to say to this, especially those who follow the impudent school of the Cynics, who indulge themselves with rings, and goblets, with male and female servants, and all the other signs of luxury, and despite their philosophy give themselves over to every excess? Truly great was this man, who dwelt in the desert as though in heaven, showing himself a model of true wisdom. From there, he came to the city, as an angel from heaven; an athlete of every virtue, crowned before the world, a philosopher of the philosophy that is worthy of heaven.

Неділя всіх святих землі Руси-України

Відзначається в другу неділю після П'ятдесятниці

У цю неділю ми вшановуємо всіх святих, які просіяли в землях Руси-України — як тих, що знані поіменно, так і тих, кого знає лише Бог. Це праведники, єпископи, монахи, мученики та вірні миряни, які впродовж століть жили Євангелієм, починаючи від Хрещення Русі у 988 році.

Їхнє життя віддзеркалює світло Христа в

продовження на с. 5

Sunday of All Saints of Rus'-Ukraine

Commemorated on the Second Sunday after Pentecost

This Sunday, we honor all the saints who have shone forth in the lands of Rus'-Ukraine—those known by name and those known only to God. These are the righteous men and women, bishops, monks, martyrs, and faithful laypeople who lived the Gospel in every generation since the Baptism of Rus' in 988.

Their lives reflect the light of Christ in the rich spiritual tradition of our Ukrainian Church. From

Continued on p. 5

Неділя всіх святих

багатій духовній спадщині нашої Української Церкви. Від святих Володимира і Ольги, Антонія і Теодосія Печерських — до новомучеників XX століття, вони є свідками мужності, смирення і глибокої любові до Бога.

Сьогодні ми складаємо подяку за їхнє заступництво і приклад, і запитуємо себе: як ми можемо сьогодні бути вірними Христові, як були вірні вони у свій час?

«Дивний Бог у святих Своїх, Бог Ізраїлів!» (Псалом 67:36)

Тропар (глас 8):
Як плід прекрасний спасенного сіяння, земля Руська Тобі, Господи, приносить усіх святих, що в ній просіяли. Їхніми молитвами і Богородиці збережи Церкву і землю нашу в глибокому мирі, Чоловіколюбче.

Sunday of All Saints (cont)

Saints Volodymyr and Olha, to Anthony and Theodosius of the Kyivan Caves, to the New Martyrs of the 20th century, they are witnesses of courage, humility, and deep love for God.

Today we give thanks for their intercession and example, and we ask: how can we follow Christ more faithfully in our own time and place, just as they did in theirs? "God is wondrous in His saints, the God of Israel!" (Psalm 67:36)

Troparion (Tone 8):
As a beautiful fruit of the sowing of Your salvation, the land of Rus' offers You, O Lord, all the saints who shone in it. By their prayers and the Mother of God, preserve the Church and our land in profound peace, O most Merciful One.

Про восьмий член Символу віри

«Що від Отця (і Сина) ісходить» (в чому різниця) Продовжуємо вивчати Символ віри. Сьогодні мова піде про восьмий членСимволу віри, який звучить так:

"І в Духа Святого, Господа Животворчого, що від Отця ісходить, що з Отцем і Сином рівнопоклоняємий і рівнославимий, що говорив через пророків."

Друга частина Символу віри починається з нашого визнання віри в Божество Святого Духа.

Ця частина була складена на Другому Вселенському Соборі в 381 році. У той час з'явились єретики, очолювані Македонієм, які неправильно говорили й навчали про Святого Духа.

Восьмий член Символу віри ясно й точно, на основі слів Христа Спасителя та усього Святого Письма, висловлює віру християн у Святого Духа.

Ми знаємо, що при Хрещенні Ісуса Христа Святий Дух зійшов з неба у вигляді голуба.

Знаємо, що в день П'ятидесятниці Святий Дух зійшов на постолів у вигляді вогненних язиків, після чого вони сповнилися благодаті, утвердилися у вірі, заговорили різними мовами, а їхня проповідь стала настільки сильною, що того ж дня три тисячі людей увірували в Господа.

продовження на стор 6

The Eighth Article of the Creed:

Who proceeds from the Father (and the Son)" — What Is the Difference? We continue studying the Nicene Creed. Today's focus is on the eighth article, which states:

"And in the Holy Spirit, the Lord, the Giver of Life, who proceeds from the Father, who together with the Father and the Son is worshiped and glorified, who spoke through the prophets."

The second part of the Creed begins with our profession of faith in the divinity of the Holy Spirit.

This part was formulated at the Second Ecumenical Council in 381, in response to the appearance of heresies led by Macedonius, who taught falsely about the Holy Spirit.

The eighth article clearly and precisely, based on the words of Christ the Savior and all of Scripture, expresses the Christian faith in the Holy Spirit.

We know that at the Baptism of Jesus Christ, the Holy Spirit descended from heaven in the form of a dove.

We also know that on the day of Pentecost, the Holy Spirit descended upon the apostles in the form of tongues of fire, after which they were filled with grace, confirmed in the faith, spoke in various tongues, and their preaching became so powerful that three thousand people believed in the Lord that very day.

continued on p. 6

продовження зі сторінки 5

Continued from page 5

Як у цьому члені називається Святий Дух?

Перш за все перекладемо ці слова сучасною мовою:

• Животворчий — складається зі слів «живий» і «творити», тобто Той,
Хто творить життя. Святий Дух дає життя всьому, що існує. Усі живі
істоти отримують життя від Святого Духа.

* що від Отця ісходить — тобто Святий Дух походить від Бога Отця.

* рівнопоклоняємий — Той, кому поклоняються. однаково як іншим Особам Тройці
· рівнославимий — Той, кого прославляють. однаково як іншим Особам Тройці

Ми поклоняємося Богові Отцю і Богові Синові. Ми прославляємо їх. Разом
із Ними ми поклоняємося й Святому Духові та прославляємо Його однаково, як Отця і Сина. Тому ми і називаємо Святого Духа рівнопоклоняємим і рівнославимим з Отцем і Сином.

• що говорив через пророків

Ми знаємо, що пророки передрікали за сотні років те, що має статися в майбутньому. А майбутнє відоме тільки Богові. Святий Дух відкривав людям майбутнє — не всім, а тільки вибраним людям, які називалися пророками. Тобто пророки говорили не від себе, а те, що їм відкривав Святий Дух.

What Names Are Given to the Holy Spirit in This Article?

Let us first translate these words into modern language:

***Giver of Life — from the words "living" and "to give/create", that is, the One who creates life.**

***The Holy Spirit gives life to all that exists. All living beings receive life from the Holy Spirit.**

***Who proceeds from the Father -meaning that the Holy Spirit originates from God the Father.**

***Who is worshiped together with the Father and the Son — He is worshiped equally as the other Persons of the Trinity.**

***Who is glorified together with the Father and the Son -He is glorified equally as the other Persons of the Trinity.**

We worship God the Father and God the Son. We glorify them.

Together with them, we also worship and glorify the Holy Spirit equally as we do the Father and the Son.

That is why we call the Holy Spirit co-equal in worship and glory with the Father and the Son.

Who spoke through the prophets

We know that prophets foretold events hundreds of years in advance. But the future is known only to God. The Holy Spirit revealed the future to certain chosen people called prophets. That is, prophets did not speak from themselves, but conveyed what the Holy Spirit had revealed to them.

Divine Liturgies

Sun June 22nd – Hieromartyr Eusebius of Samosota
All Saints of Rus' Ukraine
7:15 am - Morning Matins / Утреня
7:30 am - Divine Liturgy (Eng.)
9:30 am - Divine Liturgy (Ukr.)
11:30 am - Divine Liturgy (Ukr.)

Mon June 23rd - Martyr Agrippina
9:00 am - Divine Liturgy
6:30 pm - Vespers

Tues June 24th – Nativity of John the Baptist
9:00 am - Divine Liturgy
6:30 pm - Divine Liturgy

Wed June 25th –Veneralble - Martyr Febronia
9:00 am -Divine Liturgy

Thurs June 26th – Venerable David of Thessalonica
9:00 am-Divine Liturgy

Fri June 27th - Christ the Lover of Mankind
Blessed Martyrs of Ukraine
9:00 am -Divine Liturgy

Sat June 28th - Transfer of Relics of Unmercenaries of Cyrus & John / Co-suffering of the Blessed Virgin Mary
9:00 am—Divine Liturgy
5:00 pm - Vespers

Sun June 29th – Chief Apostles Peter & Paul
7:15 am - Morning Matins / Утреня
7:30 am - Divine Liturgy (Eng.)
9:30 am - Divine Liturgy (Ukr.)
11:30 am - Divine Liturgy (Ukr.)
6:00 pm - Divine Liturgy (Ukr.)

Candles for June 2025

Memorial Candles
* * In loving memory, Stefania, Ivan, Stefan, Yuriy, Emilia, Myroslava, Kateryna, Olha, Hanna, Kateryna, Sofia
Tomir, Beata, Leopold *(Lubov Shevchyk)*
*Available

Perpetual Oil Lamp
*In loving memory of Maciej, Roman, Iwan, Lukash & Fenia Kocur
(Helen Kocur Family)

Lady of Hoshiw Shrine
* Available
* Available

Mother of God Shrine
*In loving memory of the Dackiw, Crowhurst, Barnas, Andrew & Zubrycky Families *(L Zubrycky)*

Iconostas Icon Vigil

Christ the Teacher
*Grant refreshment to the teachers starting their summer vacations
* *Available*

Mother of God
* In loving memory of MaryT. Papinko *(L Zubrycky)*
* Thank you for always begging for your Son's mercy on me

St. Joseph the Betrothed
* Help every husband to always see the incredible beauty of his wife
*Health & Blessings for Orest, Yuriy, Hanna, Lidia, Luba S., Sofia
(Lubov Shevchyk)

St. Nicholas the Wonderworker
* Help people be wise stewards of God's financial blessings
* Available

Our Lady of Protection
* Available
* Available

Pray for the sick - Adam Yurkiw, Bohdan Pawluk, Anatolij, Nina Jawnyj, Rostyslava Reay, Matthew Mulyk, Steven, Sean, JoAnn Maldonado, Mykola, Fr Walter, Maria, Andrea Kawka, Mary Spearman, Laura, Lucille Maryniw, Anna Hajduk, Mark Lawrin, Marta Stadnyk, Cyrus, Faith, Reed Meersman, Irena & John Skrypnyk, Max & Valentina Laurtaire, James Styokes, Katha-leen, Susan, Fr. Michael Bliszcz, Debbie Cerkowniak, Barb Floyd, Connie Berhodth, Langan Fam, pray for the soldiers fighting for justice, pray for the families that have been separated from each other; pray for peace in the world, pray for bread for the hungry

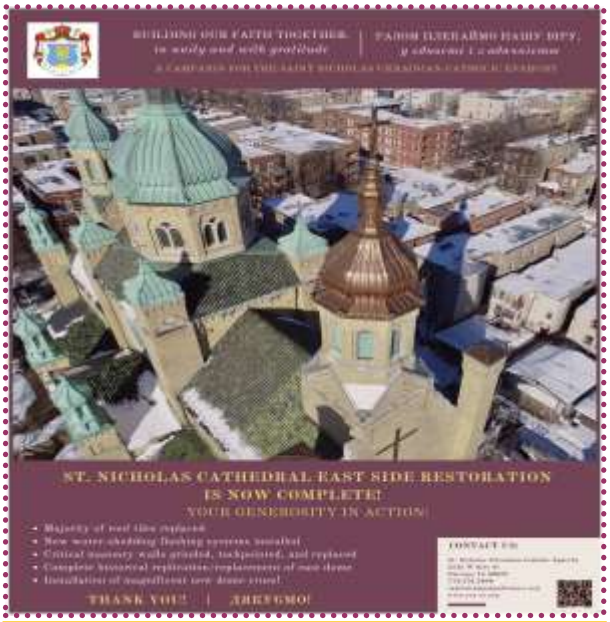

Стань волонтером!

Рожеві форми для волонтерів можна взяти у вестибюлі церкви. Після заповнення, будь ласка, покладіть їх у недільні кошики для пожертв або принесіть до офісу. Якщо маєте запитання — телефонуйте за номером 773-625-4805.

Не стійте осторонь долучайтеся!

Become a Volunteer!

Pink volunteer forms can be picked up in the church vestibule. After filling it out, please toss it into the Sunday collection baskets or bring it to the office. If you have any questions, please call the 773-625-4805.

Do not stand on the sidelines - get involved!

5000 N CUMBERLAND AVE - CHICAGO, IL 60656